

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | י תמוז | פרשת חוקת

גלון מס' 216

מס' התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזה"ש בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

דברי חו"ר התימנים

ואם באנו להביא ראיות על אמיתתה של חכמת הנסתר מדברי התלמוד והמדרשים אשר ברוחב בינתם נסתפקו במקומות יודעים בש"ס באופן נסתר מאד, לרגל השעה שעת חירום, אשר באותו הזמן היתה האומה כספינה המטורפת בים הצרות, תקצר היריעה מהכיל והנם כבר כתובים אחת לאחת בספר בן יוחאי הנז"ל וספרים רבים שקדמו לתקופת רב החובל שלנו, אלא בידעו כי אין ספרים כאלה בתימן בזה יכל להרעיש את לבבות תלמידי הריקים לרבות התמימים, בחשבם כי הוא המחדש חדשים והגיש לפנייהם דברים נכונים ומה גם בענין האמונה ומי הוא זה אשר בשם ישראל יכנה לא ירתע מדבריו האימים כביכול, אוי לו אוי לנפשו, כי בנפשו דבר שקר ענה בחכמים צדיקי, ורק גרם לתעות בני ישראל מהתורה הקדושה והתמימה ונסתריה, והוציא דיבה על חכמת הנסתר ומוציא דיבה הוא כסיל, ואפריון נמטי לאנשי שם מהו"ר צנעא ברית התימן אשר קנאו קנאת ה' צבאות ועברו בין בתרי מחברתו וכתבו תשובות על כל פרקיו ופקקו כל חוליותיו והוקיעו נגד כל קורא ישר את ערמתו וכחשו דבר דבור על אפניו, ושלחוהו מהתם להכא להוציאו בדפוס (אם אמנם לא היה הצורך להאריך בו כ"כ כ"א היה ראוי להביא את הראיות על אמיתת חכמת הנסתר ולא להשיב על דבריו כי למי תשיב כנודע).

ואין עוד מן הצורך לפרט כל הסתירות כי יוכפלו הדברים וילאה הקורא בהם, ועפ"י שהם הביאו כל פרקיו בשלמות וחו"ר גאוני קרתא קדישא ירושלם האסירו לקרות ספרו ראוי היה שלא להעתיק כל דבריו כדי שלא לעבור ע"ד חכמים ואיסורם.

אך כיון שהם שמו את התשובה, בצד כל פרק ופרק, ומה גם כי עשינו שינוי באותיות, דבריו כתב רש"י והתשובה באותיות אשורי על כן הסכמנו לדעתם בזה, ומצאנו סעד להתיר במה שכתב בזה הרב מחבר ספר הברית ז"ל בסוף הקדמה שנייה ד"ה ואלי דבר יגונב וכו' עיי"ש.

ונסיים בשים שלום וברכה וישיב ה' נדחינו ויקיים בנו מק"ש ומלאה הארץ דעה את ה', כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, ואם פרצנו ח"ו חוק המוסר והוא רחום יכפר, כי קנאת ה' צבאות תעשה זאת ודי בזה.

כ"ד צעירי הצאן. נאם שלום בהרה"ג יחיא יצחק יצ"ו
נאם חיים שלמה עראקי כ"צ יצ"ו נאם יחיא נחום יצ"ו
נאם אברהם חיים נדאף יצ"ו נאם שלום שלמה נגאר יצ"ו

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

המתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

**כתוב: שמוע אשמע-אני שומע
את הזוהר הקדוש**

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

וליצנות^מ, ועל כן באים לידי שיחה עמהם, ומתוך שיחה

מ) וזה לשון הרדב"ז (חלק ג' סימן תפ"א) במה שנהגו במצרים שהנשים הולכות לעשות במלאכה בבית העכו"ם כו' יש במעשה זה פריצות גדול לא תשוער, וכבר נעשו הסכמות מידי הנגידיים על זה ומקצתן פירשו ונמנעו ומקצתן לא יכלו לעמוד כי הן ובעליהן עניים כו' והן צריכות לבקש מחיתן, והולכות ברשות בעליהן, ומה שיכולנו לתקן הוא שלא ישבו על שלחן אחד לעשות מלאכת הרקום אנשים ונשים כו' אלא האנשים לעצמן ונשים לעצמן וכו', עד כאן לשונו. עיין שם.

כרוב מקומות העבודה הרעדי"א משמיע קולו כל היום ומטמטם המוח והלב, ומתרגלים על ידו לכל דעות הגוים ולשמוע ולדבר דברי נבלה - ואף הירא שמים שלא הורגל בכאלה בתחלת בואו, מתבייש הוא למחות באחרים העושים עד שגם הוא מתרגל בדבר ורוצה בו.

המכשול בבתי העבודה במסחרים המיוחדים להיות העסק עם הנשים, כגון חנויות המוכרות שמלות, מנעלי ותכשיטי הנשים וכו', אין ספק שמלאכת הנשים היא, לסייע בהלבשת המנעל וליטול מדת הרגל, למדוד מדת השמלה ולתקנה, ולחוות דעה להקנות על יופי השמלות והתאמתן עליהן, וגם בסתם שיחות ושחוק כדרך המוכרים וקונים היום. והנה בעונותינו הרבים נמצאים אף אנשים חרדים ומדקדקים שאין נמנעים מלעבוד במקומות כאלה, ונכשלים לעשות כדברים הנזכרים רחמנא לצלן. (מדור דור).

כל כבודה בת מלך פנימה

העבודה באפ"ס (עבודה משרדית) היא פרצה גדולה להתרגל לחברת אנשים, ולפרוץ פרץ בחומת הצניעות, והלא כן היה מעולם הגדר הגדול לבנות ישראל שלא להמצא בחברת אנשים, רק הכל בדרך ארעי וצד ההכרח, לא כן באפ"ס נעשית כמו חברה לבעל הבית, ולאנשים העובדים שם, וגם לשאר אנשים הרגילים לבא שם.

האיסור שלא להרגיל את האשה בין האנשים

בקידושין (דף ע' עמוד א') אין משתמשין באשה, פירש רש"י זכרונו לברכה שלא להרגילה בין האנשים. הרי מפורש יוצא איסור זה.

וביומא (דף מ"ז עמוד א') תנו רבנן שבעה בנים היו לה לקמחית וכולן שימשו בכהונה גדולה, אמרו לה חכמים מה עשית שזכית לכן, אמרה להן מעולם לא ראו קורות ביתי קלעי שערי, פירש רש"י זכרונו לברכה, ראיתי בהש"ס ירושלמי, כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה אשה צנועה ראויה לצאת ממנה כהן גדול הלבוש משבצות זהב.

ובמגילה (דף י' עמוד ב') אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה וזכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים מנלן מתמר.

ובכתובות (דף ס"ז עמוד א') תנו רבנן יתום ויתומה שבאו להתפרנס מפרנסין את היתומה ואחר כך מפרנסין את היתום מפני שהאיש דרכו לחזור על הפתחים ואין אשה דרכה לחזור.

ובנדרים (דף ל"ז עמוד ב') בר"ן (ריב"ר המתחיל גדול מי בעי שימור, בסוף הדיבור) אבל בנות אפילו קטנות לא בעו שימור, שאין דרכן

המשך בעלון הבא

וא"כ התינה אם סדר הכפרות נעשין באופן שמכוונין המטרה בהעלאת ניצו"ק, אבל אם ע"י הטירדה העצומה יתבטל עיקר המכוון אז לא די שאין מתעסקין במדת הרחמים, אלא אדרבה האוהב נהפך לאויב ונעשה אכזרי תחת רחמן כיון שמוריד הניצוצין תחת להעלות, ובוזה ודאי שההעדר טוב ממנו.

ופירשתי בזה דברי רשכבה"ג בכרתי (פי' ח"י ס"ק ט"ב) שכ' דאם מכין עצמו לעשות הסדר ע"מ שישחוט השוחט, ומונע א"ע שלא להעמיס על השוחט המסובל יותר מאשר יוכל שאת הר"ז עושה פעולתו למעלה למתק הגבורות כאילו שחוט ועומד רחמנא לבא בעי, ובפרט אחר שהכוונה לשם שמים. ע"כ.

ולולא דמסתפינא אמינא דזה ג"כ ישוב נכון להתמיהין ומשיילין למה דוקא במצוה זו של סיבוב הכפרות שאי"ל יסוד בדברי התלמוד, לחץ זו הדחק כה גדול, וכ"א מדקדק לעיוה"כ דוקא אע"ג שכוונתו רצוי' גם בשאר ימי התשובה, ברם באמת שזה פשוט דהרי מכל הנ"ל יוצא דלפי גודל התיקונים המתהווים אם הכל נעשה באופן נעלה, והזכות והמלצה הניתוסף על ידיה לכלל ישראל בזמן דינם, כן לעומת זה גודל המכשלה ועודם התקלה הנעשה אם ח"ו איננו כהוגן, ומה"ט מתאמץ השטן ביתר שאת בע"ז בכל אופן ואופן להמציא מכשול, ולא נבצר ממנו ג"כ להלהיב המונים ועמי הארצות לעשותן מדקדקין ומחמירין במצוה זו אם עצה זו יסייעו להמטרה. עכ"ל.

כא) ראיתי בס' הנדמ"ח שכ' טעם חדש לערער על שחיטת המהירות דהנה הסדר הנהוג שעומדין כמה שוחטין זה אצל זה בריחוק קצת ואחר גמר שחיטת כל עוף יש אצל כל שוחט עכו"ם מסייע התולה העוף על יתד התלוי בשלשלת המוליכו אח"כ להלאה בכח עלעקטרי ותחתיה יעמוד אחרת, וכן אצל כל שוחט ושוחט מיד אחר השחיטה ותליית העוף נוסעין העופות להלאה וא"א להכיר איזה עוף נשחט מאיזה שוחט כי הכל בערבובייה אחת ויוצא דאחר ששחטו ג' שוחטים כ"א בערך ל"ה עופות ואחד בדק סכיננו ונמצאת פגומה צריכין לזרוק סך ק"ה עופות. והשוחטים והקצבים מתפארים שאין חסין על הממון ומשליכין בכגון דא הכל לאשפתא.

אבל הקושיא צועקות הכי אפשר לעשות כן בקביעות ואפילו אם לדבריהם תיקנו המכשול של אכילות נוי"ט, אבל עדיין נשאר מה לתקן איסור בל תשחית דמבואר בשמ"ח ותב"ש סי' ח"י או' כ"ה שאסור לנבל בחנם מטעם בל תשחית ואע"ג דאפשר למכרו לעכו"ם מ"מ הלא אין מחיר כשרות וטריפות שוה. ועוד דהלא ידוע

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

תביעה ד' ט

ולמנע ממנו אסור דאורייתא, [ואם האבא עושה את עצמו כאלו אינו רואה ואינו יודע, ואינו אומר לילד דבר, אז ה"בית דין" חייב למחות להזמין את האבא ולהזהירו על כך, ואם מדבר באסור דרבנן, שגם אז מחיב האבא לנזף בילד, בכל זאת בענין זה אם האבא אינו נזוף בילד, אין בית הדין מחיב להזמין את האב ולהתרות בו (מפרשי השולחן ערוך)]. כל זאת מדבר כשהילד הקטן לקח את אכל האסור בעצמו, אבל כשהאבא בעצמו נותן לילד לאכל מאכלות אסורות, אז אפלו כשמדבר רק באסור דרבנן (החכמים לומדים זאת מן הפסוק: "לא תאכלום" הפתוח מדבר בשרצים ובדם, והם דורשים לא תאכלום שלא תכשילו את הילדים במאכלות אסורות. כמו כן כתוב גם אצל טמאת כהנים "אמר ואמרת" "להזהיר גדולים על הקטנים", שילדים קטנים גם אסור להם להטמאות) (ע' בזה באריכות בספר שמ"ג באחרונים ובדעת תורה וכף החיים שם).

ב. הרמ"א כותב (ביורה דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית על פי ההלכה כשר (לחת "חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא יתנו לילדים לשתות מ"חלב אם" של גויה, כי חלב של גויה מטמטם את הלב, ומחדיר בילד טבעים רעים. הרשב"א והריטב"א ז"ל (יבמות ק"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד, והם מאבדים את המדות היהודיות של בישנים ורחמנים.

ד. עוד כותב שם הרמ"א, שגם אשה יהודיה הנותנת "חלב אם" אסור לה לאכל מאכלות אסורות. אומרים המפרשים (ש"ך וט"ז) פשוט - שאפלו כשהאשה בסכנה חס ושלום, שהיא חייבת לאכל אסור - בגלל פקוח נפש, בכל זאת אסור לה אז להניק את הילד, כי אפלו כשהאשה אוכלת מאכלות אסורות זה מזיק לילד.

ה. עוד כותב שם הרמ"א, שלמרות שאנו פוסקים (באורח חיים סימן שמ"ג, ראה לעיל בסעיף א') כשהילד אוכל מעצמו אסור שהוא רק אסור דרבנן, והאבא עושה את עצמו שאינו רואה, אין הבית דין חייב לנזף באב, זה רק "להלכה", אך באסורים אחרים כמו בענין חלול שבת ומאכלות אסורות חייב הבית דין למחות באב, ובית הדין חייב בכח למנע מהילד לאכל את המאכלות האסורות, וזאת למרות שמדבר באסור דרבנן בלבד, כי מאכלות אסורות זיקו לילד בעתיד - כך כותב הפרי חדש שם - כי מאכלות אסורות גורמים שהוא יהיה עם טבע רע, והסוף יהיה שהוא יצא לתרבות רעה.

ו. עוד כותב שם הפרי חדש: "שלדאבוננו מאחר ואיננו יכולים להיות נזהרים בענינים אלו, זו הסבה מדוע רב הילדים יורדים מן הדרך ועוזבים את הדת, ורב הילדים

המסך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמציערים את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

צער בעלי חיים פרק ב | יא

ספר חסידים (סימן מד)

אף אם עשה צער לבהמה בחנם, כמו שמשים עלי' משאוי יותר מכדי הראוי, ומכה אותה והיא אינה יכולה ללכת, בא לדון על שציער לבעל חי, וכן המושכים אזני החתולים להשמיע צעקתם, הם חוטאים. גם דרשו חכמים ביום [ההוא נאום ה'] אכה כל סוס בתמהון ורוכבו בשגעון (זכרי' יב ד), עתיד הקב"ה להפרע עלבון סוסים מרוכביהם, על שהכו אותם כמגפיים שקורין ספורני' בלע"ז:

נחזור לענין שלנו, שאזכרה גדולה הוא על המנהיגים שלא להטיל אימה יתירה על הצבור, ולתן עול המסים באחד מפני הקהלה או בני המדינה, ולא יהיה חנפו. שיהיה חס על העשיר או על משפחתו ויתן העול על עניים ואביונים. אז חפץ ה' בידו יצליח ויזקה לזרע ויאריר ימים אמן.

ב. בספר קב הישר פרק ז

המצער הבריות הרי הוא מכניס עצמו בסכנות גדולות, ואף המצער את הבהמה חיה ועוף, יש לו ענש

ובוא וראה המצער הבריות הרי הוא מכניס עצמו בסכנות גדולות, ואף המצער את הבהמה חיה ועוף, יש לו ענש, כי אין שום דבר שאין לו מזל, והמזל של המצטער מקטרג עליו, ומפל שכן שיש לאדם ענש גדול המצער תלמיד חכם.

האר"י ז"ל מגלה למה האשה נעשית עקרה בעבור שהסירה הסלם הקטן שעמד בביתך וציערה את התרנגולים

כ. בוא וראה מה שהביא בעל החרדים באיש חשוב תם ונשר, שנתאכסן אצלו הקדוש האר"י ז"ל, ועשה לו כבוד גדול. טרם נסיעתו של אותו איש הקדוש האר"י ז"ל אמר לו, מה הגמול אשר אשלם לך בעד החבה הגדולה שהראית לי, ואני מוכן לתשלום גמולך הטרחה שטרחת בשבילי. והשיב לו הבעל הבית שהיו לו בנים, ואחר כך נעשית אשתו עקרה, אולי ימציא לו תרופה לאשתו כבראשונה.

כא. והשיב לו האר"י ז"ל ענין הסבה שנעשית עביר הסבה היא עקרה, וגילה לו ואמר לו, הנה ידוע לך שהיה סלם קטן עומד בביתך שהיו התרנגולים קטנים עולים ויורדים בו לשתות מים בכלי של מים אשר היה סמוך לסלם, והיו שותים ומרוים צמאונם.

ופעם אחת אמרה אשתך להמשרתת שתסיר הסלם משם, אף כי לא הייתה פונתה לצער את התרנגולים כי אם מטעם אחר להיות הבית נקי, ומאז אשר הוסר הסלם יש להתרנגולים צער גדול שאינם יכולים להתרנגולים לפרח, כי היו עדין קטנים וסבלו צמאון גדול ועלתה צפצופם לפני הקדוש ברוך הוא המרחם על כל מעשיו, ועל ידי זה נגזר עליה להיות עקרה. והחזיר הבעל הבית הסלם למקום הראשון, וה' נתן לה הריון ותררה ללדת כבראשונה.

גרב רחמי משגיח השם יתברך על כל בריותיו

כב. הרי לך כי השם יתברך פוקד ומשגיח על כל בריה גרב רחמי וחסדיו, ומשלם להמצערים את הבריות. ועל הכל צריך האדם לתן דין וחסבון, ואם כן צריך לזהר שלא לצער את חברו בחנם.

בוא וראה מה דאיתא בפרק קמא דתגיגה (נדף ה' ע"א) מאי דכתיב (קהלת יב יד), כי את כל מעשה האלקים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע, זה הרוזק בפני חברו וחברו נמאס ביה.

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

נקב, לא נרתע לאחור אלא עמד והכריז בעוז: "אני מוסיף עוד לסכום, אקנה את האחווה ויהי מה!" לשמע הכרזתו חרה אפם של הפריצים, היתכן כי יהודי נבזה שמראהו כקבצן עלוב יש בידו רבבות דנרי זהב וכסף שבהם רוצה הוא לקנות את האחווה. תמהו בליבם ולאחר שהתיעצו ביניהם החליטו להניח בידו את הקניה, אם יזכה בה, אמרו יצטרך תוך כמה ימים לשלם עבורה, וכבר היום עליו להניח ביד הכרוז ערבון גדול, לא יתכן שהסכום הגדול בידו, לעת ערב משלא יהיה בידו הכסף יפסיד גם את הערבון שנתן והאחווה תעבור ממילא לרשות אחד מהם. לאחר שסכמו את הדבר ביניהם הפסיקו מיד לעמוד על המקח ונראה היה כי האחווה היא של היהודי. הכרוז עמד על הבמה והכריז כי פלוני בן פלוני קנה את האחווה שגודלה ככפר שלם וכי עליו לסלק את מחצית הסכום עד הערב ואת השאר - כעבור עשרה ימים. אם לא יעשה כן, בטל הקנין ויפסיד גם את דמי הערבון.

הפריצים אשר חשבו כי הצליחו להערים על היהודי עזבו את המקום בלב שמח. האברך שטרם הבין את אשר עשה זה עתה הלך לסעוד את נפשו, שכן כל היום לא בא אוכל אל פיו ורעב מאוד היה. בלא רגע של חרטה על מה שעשה, נטל ידיו ואכל. משגמר לסעוד ברך ברכת המזון והחל לטכס עצה באיזו דרך ישיג את הסכום הגדול שעליו התחייב. לאחר מחשבה ראה כי אין לו כל אפשרות להשיג סכום כה גדול, לרגע עמד נבהל, היתכן כי רוח שטות נכנסה בו? חשב בפחד, אולם מיד התעשת ושב לבטוח בה' יתברך כי לא יעזבנו ובודאי יראה לו הדרך בה ילך.

המשך בעלון הבא

"תזהרו ותתרחקו מהערב רב"
"הערב רב ימחקו מהעולם"
 תיקוני הזוהר
 (תקנון עשירין וחד ועשרין דף סב)

מכתבים למערכת

פג

תודה על משלוח הספר.

ויהי'ר זכנו ויזכה אתכם לזכות את הרבים אכ"י"ר.

מדרכי זמיר רב שדה יעקב ומ.א. יזרעאל.

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

הרידב"ז והכשרות

ב

הספר "הרידב"ז והכשרות" נדפס בפעם הראשון בשנת תשמ"ט בתוך ספר "שלום ספרים נפתחים" בספר ג', 2000 טופסים, ואח"כ נדפס בעיתון "פנים חדשות" 4000 טופסים, ואח"כ נדפס בספר "נפש ישעיה" (אידיש) 1000 טופסים, ואח"כ נדפס בעיתון "אלגעמיינער דזשורנאל" 2 עמודים שלמים 17.000 טופסים, וכעת נדפס בהוצאה חמישית עם הוספות חדשות 1000 טופסים.

ס"ה שנדפס בשנת תשמ"ט 25,000 טופסים.

חברה מזכי הרבים העולמי
 בנישאת והיג מודר
 רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 רב דקלא "בגן שלום" - "ההאלמן"
 הרמ בשכונת אהל "בית ושיע"י"
 "מכון להוראה בשווייץ ובקנדה"
 c/o RABBI S.Y. GROSS, 4711 12th Ave., Suite A-5
 Brooklyn N.Y. 11219

מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל
 בנישאת כ"ק מ"ח ארפורד שליט"א
 נשאל
 יועץ הכשרות והתאמות הקהילות
 "קובץ מל ספר ניקוד והפונטיקה" - חלקים נ"ה ונ"ו
 "ספרי שמירת המצוות והכשרות" - חלקים כ"ה וכ"ו
 "שירי שנתת ש"י על ארץ וידי נ"ג חלקים נ"ה ונ"ו
 "שם שש"י על המצוות אסורות ורא חלקים נ"ה ונ"ו

חדשות שלא היה לעולמים
 ראה זה חיש אשר לא היה לעולמים סעט שלם כפארמאט
 סמוצע ומתורג הכולל כל עניני כשרות השייכים כסוף הזה
 ככל העולם כולו

"קובץ ספרים בעניני כשרות"
 ששה חלקים
 הסעט כולל הרבה חיבורים אשר
 חוכנן רב גווני שלא נראה עדיין
 כבושם הזה
9000
 הן הענינים הנידונין כסעט הנ"ל ומהם:
 אטליה (בוטטער) - דינים - הכשרים - חלב
 עבדים - שחיטה - בדיקה - ניקור -
 מליחה - משגיחים - קציבים - רבנים -
 תולעים - ועוד ועוד

מונח באור לנשימת לכל בר ישראל לידע המכשולות
 המשיחים והוא לייצגל מסם כי זהו הכוונת היחידה שחשאר
 כיוון כח נאמן בישראל ימשיכו דורותיו האמונה בה' ובתורתו
 הקדושה עד ביאת הגואל (מבטאר כפ"י"ה ס"ה פ"א וש"י"ה
 ד"ה ח"א ור"ד ס"ה ז')

הסעט כולל 2500 עמודים ומחירו \$36.00

לחשיב אל המחבר:
 RABBI SHLOM Y. GROSS
 4711 / 12th Ave
 BROOKLYN NY 11219

זוהר נלמד בחשק ואת התוצאות נראה בעסק

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישירות לרפוס) והיו שתפנים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי
 ספרים ועלונין בקהנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET
 www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm